

сърцето и? Каква тъмна и неясна тревога внезапно бе свила сърцето и? И докато тя подаваше с изявна съдечност десницата си за целувка на преклонените си подалиця, ~~Елия Евдоксия~~ Елия Евдоксия мислено прехвърляше всички причини, които можеше така дълбоко да я смутят. Нима обичайната язвителност на Пулхерия днес толкова много я беше огорчила? Но тя отдавна още през времето на първите им свикновения, бе свикнала с нея. Внезапното съмнение "своята дарба ли? Нещо нередно ли беше направила? Дълбоко в нея нещо казваше - не!

Тя се отправи към съседната стая, отмахна завесата и повика с нежно движение зълва си. След и лизането на последния гост, Пулхерия бе останала праша и неподвижна сред приемната. Тя се придвижи бавно и отмерено.

- Искях да ти покажа, първо на тебе, а после на всички други, дара който нося от Ерусалим - каза Елия Евдоксия - Той е толкова скъп, толкова безценен, че не знам къде да го оставя на съхранение. Ще трябва да се построи нарочен храм в чест на Светата Божия Майка.

Пулхерия се приближи до иконата и стори три ниски поклона.

- Този ^{образ} ~~свещен~~ свети евангелист Лука е рисувал от живия ~~израз~~ ^{образ} лик на Дева Мария...

Старата монахиня остана потресена. Светият лик в ръцете на една еретичка... Елия изтъква млчанието и като дълбоко възмущение и коленичи до нея.

В това време Теодоси нетърпеливо сменяше одеждата на смиренното, с която бе ходил на светобожната служба в "Светите Апостоли" и бързо обличаше своята празнична премена. Той тръпеше от нетърпение да отиде при обожаваната си съпруга, която обичаше тъй нежно както в първия миг когато я бе върнал. Той се огледа в китайското огледало, което двама егрийски момци държаха пред него, похреци с известно самодоволство все още русите си коси, които едва забележимо бяха посивяли край слежите очи. Ясните му очи струеха преливащо щастие. Да, той бе все още хубавият Теодоси, единичният син на император Аркадий и франкската красавица Х....., която в светото кръщение бе получила името Елия Евдоксия. Тя бе първата. ~~Никой~~ ~~някой~~ В чест на свекървата, бе приела същото име и гръцката хубавица Атенас, с разлика само в една буква : Елия Евдоксия. Третата бе нейната новобрачна дъщеря : Лициния Евдоксия. И ако младата невеста на Валентиниан III /?/ родеше момиче, което според последните новини от Кесалоника, щеше да стане след шест-седем месеца, пак щеше да бъде вероятно кръстена Евдоксия.

Син, съпруг, баща, а можеби и дядо на ~~една~~ ~~една~~ ~~една~~ толкова красавица с име Евдоксия, все едно дали Елия или Лициния, Теодоси все още не губеше надежда, че ще има някога син поредно желан и мечтан. Скрытата усмивка, която блестеше в очите му се разгоря по-силно когато в огледалото върна прекрасната ябълка подарена от непознатия странник.